

Pompende beats in trein

Als je als student van de TU Delft een kliko hebt omgebouwd tot mobiele geluidsinstallatie, moet je er ook iets mee doen. Vonden Has Minkels en Wouter Brevet.

Door RICHARD KOOTSTRA

De studenten werktuigbouwkunde en elektrotechniek bedachten een treinroute, gooiden het op facebook en nodigden zoveel mogelijk mensen uit. RUG-student kunstgeschiedenis Dario van der Sloot bood zich aan als dj, en het idee voor een treinrave was geboren.

"Ik laat 'm wel even zien," zegt Has, nadat hij net de frituur heeft aangezet. "Hij trekt echt moeilijk veel watt!" De goudgele container wordt de woonkamer ingeduwed, de laptop en de mixer erop aangesloten en de muziek begint te knallen. Het technische verhaal erachter is onverstaaanbaar en de klep van de container danst mee

met de bastonen. Hij staat nog niet eens op de helft van het volume, als een huisgenoot over de muziek heen schreeuwt dat de burens er niet zo blij van worden.

Na een snelle hap worden de laatste voorbereidingen getroffen. Has en Wouter kleden zich nog even om. "Echt feesten doe je immers in jasje dasje." Dan nog een telefoontje: "Er komt ook een dj-team vanuit Deventer! Beter gaan we nu weg, anders missen we de trein!"

Het feest begint pas echt op Rotterdam Centraal. De meeste feestgangers zijn vrienden en leden van jongerenvereniging de Koornbeurs in Delft. Allemaal strak in pak. Een jongen heeft zijn koffertje gevuld met flessen gin, tonic, plastic bekertjes en sigaren. Halverwege de trap naar het perron stoppen Has en Wouter opeens. "Adtje horizontaal!" wordt er geroepen en drankflacons worden uit de binnenzakken

tevoorschijn getoverd. Een flinke slok en de kliko wordt in het halletje van de trein neergezet.

Bomvol is het. Rug aan rug wordt er gedanst op pompende beats. Dario moet bij het draaien ook rekening houden met het schommelen van de trein. "Het is een touchpad, dus bij bochten en spoorwissels wil er nog wel eens een raar geluidje in de mix komen of gaat de toon ineens omhoog."

Een conducteur wringt zich door de menigte en eist dat de muziek uit moet. Dat gebeurt, maar vijf minuten later worden de sluisdeuren dichtgetrokken en gaat het feest verder.

En dat herhaalt zich steeds weer. Van Utrecht tot Arnhem tot Den Bosch. "Ze dreigen wel met innemen, maar dat mag alleen de spoorwegpolitie doen," legt Dario zelfverzekerd uit. "We gokken er gewoon op!" Goed gegokt, want het hele rondje treinraves is zonder problemen afgemaakt.

En ineens ben je een blondine

Jarenlang sta je met je mooie Maleisische kop op je OV chipkaart. En dan ineens ben je een blondine. Het overkwam Boh Learn Toh. "Ik ben in ieder geval een lekker wijf!"

Door RICHARD KOOTSTRA

Je stopt je chipkaart na gebruik achteloos in je broekzak. Niet zo handig, want dan raak je 'm nogal makkelijk kwijt. Tegen wasmachines en drogers blijkt de chipkaart ook niet bestand. Boh, masterstudent kunstgeschiedenis, kon door te bluffen nog een dag gratis reizen met het verfrommelde kaartje. "Wat raar, net deed 'ie het echt nog!". Maar de volgende dag heeft hij de kaart opgestuurd naar het OV-bedrijf en een nieuwe aangevraagd.

Na een week lag de nieuwe kaart in de bus. "Ik was blij verrast, want ik had gedacht dat het wel een paar weken zou duren." Maar het bleek een verrassing, gevolgd door bittere teleurstelling. Alles leek te kloppen: naam, geboortedatum, alleen de foto

was net iets anders. De jongeman van Maleisische afkomst leek ineens verrassend veel op een blonde vrouw. Boh kon in eerste instantie de grap wel waarderen en plaatste een foto ervan op facebook, met als ondertitel: "En dat zonder plastische chirurgie!"

De foto leidde tot veel grappen over de kwaliteiten van hedendaagse kappers en visagisten, maar ook uitnodigingen tot dates. "Ik ben in ieder geval een lekker wijf," grapt Boh en hij gaat

geleid in op alle hofmakerij: "Ik was op de dag van de foto misschien wat meer opgemaakt dan anders, maar je zult niet teleurgesteld zijn!"

Toch wil Boh niet verder als vrouw door het openbaar vervoersleven en heeft de kaart maar weer teruggestuurd. "Ik denk dat je de eerste tien keer nog wel kunt lachen met de conducteur of buschauffeur, maar op een gegeven moment gaat het een beetje flauw worden."

Vraag & antwoord

'Een ACLO-kaart kost maar 19,95'

Terwijl de universiteitsbestuurders de bezuinigingen bespreken, ziet het ACLO-bestuur de toekomst een stuk zonniger tegemoet. Sporten wordt volgens voorzitter Marten Houwing juist een stuk goedkoper.

Door PETER KEIZER

Sporten wordt goedkoper?

"Ja, vanaf 1 mei gaat de prijs van het sportbewijs naar beneden. Het is een eenmalige actie omdat we aan het eind van het jaar zitten. Een zomeractie. Een ACLO-kaart kost dan geen 52 euro meer, maar 19,95."

Dat scheelt nogal. Hoe lang is die kaart dan geldig?

"Het geldt alleen voor de laatste maanden, dus van mei tot en met augustus. Als je een ACLO-

kaart koopt is hij altijd tot augustus geldig."

Is het niet een beetje vreemd dat jullie de prijzen omlaag gooien, terwijl het college van bestuur bij het bespreken van de bezuinigingen juist als voorbeeld aanhaalde dat de prijs van een ACLO-kaart omhoog zou moeten?

"Je moet dit ook helemaal niet zien in het licht van de bezuinigingen. Aan het eind van het jaar verkopen we veel minder kaarten, omdat die maar tot augustus geldig zijn. Veel mensen wachten vaak tot het begin van het volgend jaar, ook omdat het programma minder groot is in de zomermaanden.

Met deze actie hopen we de mensen toch over de streep te trekken en we hopen dat ze volgend jaar ook een kaart kopen. Je kunt op

deze manier makkelijk kennismaken met de ACLO."

Maar gaat de prijs van de kaart na de zomer wel omhoog?

"Ik kan nog niets zeggen over welke effecten de bezuinigingen hebben. Daar zijn we nog mee bezig. We zijn intern nog aan het bespreken hoe we die gaan opvangen."

Welke sporten hebben jullie dan wel op het programma staan voor de zomer?

"Je kunt beachvolleyballen, zeilen, kitesurfen, windsurfen, wakeboarden, maar bijvoorbeeld ook tennissen. Er is natuurlijk niets lekkerder dan buiten in de zon een balletje slaan.

Maar je moet je wel op tijd inschrijven, want anders zijn de banen vol."

Must h

De winnaar van de almanak award 2011

ACHTERGROND De strijd om de almanakaward had dit jaar een close finish. Na lang wikken en wegen kwam de jury met een heel verrassende winnaar. Originaliteit en inhoud wonnen het van budget.

Door SUZAN BEERS EN EDO GREVERS

Er heeft een oorlog gewoed op de redactie van de UK. Stapels almanakken torenen boven lege bierflesjes en pizzadozen uit. Flarden van aantekeningen met genadeloze kritieken, plusjes en minnetjes. De kleine oogjes van juryvoorzitter Paul spreken boekdelen. Zuchtend slaat hij zijn laatste almanak dicht. "Tijd om een besluit te nemen."

Het is duidelijk: de jury van de Almanak Award – bestaande uit student-redacteurs Suzan Beers en Edo Grevers, en illustrator Paul de Vreede – heeft zijn taak serieus genomen. Tientallen interviews met BN'ers, honderden commissiepraatjes en duizenden smoelen zijn onderworpen aan een kritische blik. Aan de beoordeling zaten bekende haken en ogen: want hoe vergelijk je de flinterdunne almanak van Zwemvereniging De Golfbreker met het vuistdikke blok van Albertus? Natuurlijk garanderen een groot budget en veel mankracht niet automatisch een topalmanak, maar het helpt wel.

We misten een aantal grote verenigingen tussen de inzendingen. Dizkartes, Unitas en Cleopatra lieten dit jaar hun kans op het winnen van de beker lopen.

Het praatje van rector en burgemeester tref je in elke almanak aan. Dat geldt ook voor verbanden binnen de vereniging, jaarverslag en smoelenboek. Punten van onderscheid zijn daarom de lay-out en redactionele inhoud. Daar heeft de jury dan ook op gelet. Verder moest de almanak van waarde zijn voor de gebruikers: de verenigingsleden. Bij een studievereniging vormen goede vakinhoudelijke artikelen een plus. Een interview met een random BN'er is leuk, maar voegt minder toe. Tenslotte moest de almanak wc-proof zijn: luchtig en vermakelijk.

Wat opviel? De rouwrand bleek populair dit jaar. We zagen hem bij de Navigators en Studiosi Mobilae. De lay-out van Gyas was strakker, maar saai en daar bracht de kaft ons in grafstemming. En EBF, jullie economen zouden het geld toch beter kunnen besteden: de almanak was echt een rommeltje, zorg voor consistentie bij de opmaak! JFV: de naam van de sponsor groter op de kaft dan die van de eigen vereniging? Jammer, jammer, jammer.

De Golden Girls van de Almanak-commissie

1 Winnaar Vevonos!!!!

De Almanak Award 2011 gaat naarrrrr: Vevonos! Dit is de studievereniging

voor notariële studenten. We waren blij verrast met deze conclusie. Lichte ergernis over het duffe thema *Must Haves voor een glansrijke carrière* sloeg bij het lezen al snel om in een gevoel van verrukking.

De strakke layout stak met kop en schouders uit boven de rest en de almanak oogt professioneel. En toen we ons verdiepten in de stukken in 'deze schoolagenda' werden we nog enthousiaster.

Vevonos biedt interessante artikelen, waar studenten notarieel recht wat aan hebben. Maar daarnaast

ave: Vevonos!

van Studiosi Mobilae (thema: Op weg naar GOUD)

WTF doe jij daar!?

DOOT PAUL DE VREEDE

Het doorploegen van tientallen almanakken kan een uitputtende bezigheid zijn. Met name de 'verplichte nummers' als het volkslied en de commissiepraatjes konden we op een gegeven moment wel dromen. Of de fantasieloze bestuursfoto's: als je er één hebt gezien, ken je ze allemaal wel. En wij hebben ze al-le-maal gezien. Hier staan de nodige pareltjes tegenover: foto's en stukken die onmiddellijk de hele tafel rondgingen omdat ze zo uitzonderlijk waren. Hier een kleine selectie.

HET BEEST VAN DE NAVIGATORS ■ Hoewel we over het algemeen niet bijzonder enthousiast werden van de Navigators-almanak, wist deze held eigenhandig het niveau weer op te tillen. Toegegeven, iedereen kan een gek gezicht trekken op een foto, maar dit is met hart en ziel gedaan. Chapeau

HUIZE BAR BODEGA DE PRINSENHOF ■ Wat er precies gaande is in dit Vindicathuis is ons een raadsel, maar allicht verdient het aanbeveling om een paar mannen in witte pakken met geigertellers in de Hofstraat aan het werk te zetten. Op het eerste gezicht zulke gewone jongens... maar die **TEPELS!** Griezelijk identiek, zowel qua kleur als grootte. Heeft het te maken met een operatief ontgroeningsritueel of erger nog: zou het besmettelijk zijn? Slapeloze nachten hebben we ervan.

MONARCH ANTONIUS ALBINUS ■ Al hebben we geen idee van de precieze functie van deze man binnen de GSV, het moge gezegd worden dat hij zich gedurfd heeft laten vereeuwigen. De combinatie van kroon, bril en boxershort is een unicum te noemen en ongetwijfeld binnenkort op de catwalk in Milaan te aanschouwen.

I SEE DRUNK PEOPLE ■ We zullen wel nooit weten of dit t-shirt paste bij het thema van het feest, maar stiekem wilden we dat we zelf op dit idee waren gekomen. The Sixth Sense is alweer jaren oud, maar het weerhield ons er niet van om hartelijk om deze foto te lachen.

PETER REHWINKEL ■ Net als het kijken naar een slechte film die door je eigen balorigheid weer grappig wordt, doet het tot bloedens toe lezen van het voorwoord der burgermeester iets met je. Zinnen als 'Je studententijd is een periode waarin alles mogelijk is' en de instant klassieker 'Groningen is een City of Talent' krijgen na de tiende keer lezen iets lachwekkends. Je kunt het de goede man moeilijk kwalijk nemen dat hij niet voor elke almanak een ander voorwoord schrijft, maar het gebrek aan variatie was wel erg schrijnend. We slaagden er zelfs in om, elk met een willekeurige almanak, in een perfect unisono het hele voorwoord op te ratelen.

'Talent krijgt veel kansen, maar die kansen moet je zelf pakken.' Negentig procent kans dat deze zin voorin je almanak staat.

is er ruimte voor vermaak. De rubriek *ranking de stars*, waarin leden werden gerankt, deed het goed. Kortom: een luchtige almanak, met veel inside jokes, en ruimte voor tips en goede redactionele stukken. Een topcombinatie!

2 Runner up Vindicat

Toegegeven: het was een close finish. De almanak van Vindicat met het thema *Van de kaart*. De Vindi's blijken elk jaar weer een grote kanshebber voor de titel. Het scheelde een haar of ze hadden dit jaar opnieuw gewonnen.

Het is overduidelijk dat de studentenvereniging het geld en de mankracht goed benut. Het enor-

me boekwerk is van kافت tot kافت een plezier om te lezen. Het feest spat van de pagina's en aan elk detail is aandacht besteed. Ook lagen we dubbel om de boekjes met hitsige quotes van leden. (Frans, '09: mijn zusje is zo laag, dat zelfs ik haar zou kunnen regelen.) Hulde!

3 Archigenes

Ook de almanak van de studievereniging voor studenten tandheelkunde en mondhygiëne mag er zijn. Ondanks het thema *Onruststoker* oogt de lay-out rustig, strak en verzorgd. Met uitzondering dan van de bladzijdes die een nieuw thema aankondigen, waarvoor inspiratie lijkt te zijn gevonden bij de giro 555 reclames.

Dit minpuntje in de opmaak wordt meer dan goed gemaakt door redactioneel uitstekende stukken afgewisseld met smeuge quotes in 'smaad'.

4 Face Off

Het ultieme bewijs dat je ook met weinig budget een leuke almanak kunt maken. De almanak van de studentenfloorbballvereniging oogt als een clubblaadje. Het zwart-wit beperkt ook de mogelijkheden voor een fraaie lay-out. Maar bij het lezen blijkt al snel dat Face Off vol humor zit. Het thema *Hoe overleef ik de toekomst* wordt van begin tot eind origineel doorgevoerd. Het enige dat ontbreekt, is een gaatje in de linkerbovenhoek, dan hang

je deze almanak zo op in een studenten-wc.

Poedel-prijs

De poedelprijs gaat dit jaar naar GSV.

Het thema *Het Diner* was te geforceerd doorgevoerd in layout en stukken. En probeer volgend jaar niet elke pagina met zoveel mogelijk lettertjes te vullen. Neem de ruimte! Budget is geen excuus, dus wij willen volgend jaar lucht, enthousiasme en feest bij de GSV zien. Want van 'het Diner' krijgen wij geen trek. Sorry, jongens.

Om op te vreten! De Feuten van Vindicat.